

Седмо съобщение

**Бог издигна Девора като съдия над Израил
и като майка в Израил,
практикуваща женско покорство към мъжа,
за да съхрани Божиата наредба
и да приведе всички израилтяни в подобаваш ред
под Божието царстване и главенство**

Пасажи от Писанията: Съд. 4–5

I. В книгата Съдии виждаме, че израилтяните наскърбиха Бога, като отказаха Той да бъде техен Цар. От Божия гледна точка е голямо нечестие и зло да отхвърляме Бога като наш Цар, наш Господ, наш Глава и наш Съпруг – 1 Царе 8:7; 12:17, 19; Съд 21:25; 17:6; Лк. 19:11-14; Ер. 11:13; Езек. 16:24:

А. Трябва постоянно да приемаме Христос, да Го преживяваме и да Му се наслаждаваме като на наш Цар, наш Господ, наш Глава и наш Съпруг, за да може Той да бъде наше благословение и да ни превърне в проводници на благословение за светиите и за всички църкви – Мт. 2:2; Йн. 1:49; Евр. 7:2; Ис. 32:1-2; 33:22; Фил. 2:9-11; Римл. 14:6-9; 2 Кор. 4:5; Кол. 2:19; Еф. 1:22-23; 2 Кор. 11:2-3; Ос. 2:19-20; Чис. 6:23-27; Пс. 128:5; 48:2.

Б. В Матей 1:1 се говори за Христос като за „син на Давид, син на Авраам“:

1. Понеже сме бунтовници, трябва да се покаем и да приемем Христос като син на Давид, тоест като власт над нас, като наш Суверен и Цар, за да може Той да царува в нас и над нас в Божието царство.
2. Ако имаме Христос като Давидовия син, като Този, Който е по-велик от Соломон, тогава ще Го имаме и като сина на Авраам, истинския Исаак. Това означава, че колкото повече приемаме Христос за свой Цар (Давидовия син), толкова повече се намираме под Неговото управление, а колкото повече се намираме под Неговото управление, толкова повече Му се наслаждаваме като на наше благословение (сина на Авраам). Това е благословието на преминалия през процес Триединен Бог, завършен като всесъдържащия Дух – 1-ви стих; Гал. 3:14, 16, 29.
3. По този начин ще се превърнем в проводници на благословение за напредъка на светиите (за техния растеж в живота) и за тяхната радост на вратата (тяхното наслаждение на Христос). Ние сме призвани да благославяме другите; затова ние, като благословени хора, винаги трябва да благославяме другите, за да можем да наследим благословение – Фил. 1:25; 1 Петр. 3:9.

II. Бог издигна Девора като съдия над Израил. Тя практикуваше женско покорство към мъжа, за да съхрани Божиата наредба и да приведе всички израилтяни в подобаваш ред под Божието царстване и главенство – Съд. 4–5:

А. След смъртта на Аод, израилтяните отново започнаха да вършат зло пред Господа (4:1) и затова Господ ги продаде в ръката на ханаанския цар Явин, чийто военачалник беше Сисара. Той имаше деветстотин железни колесници и жестоко угнетяваше израилтяните в продължение на двайсет години – стих. 2, 3б.

Б. По време на събитията, описани в 4-та глава на Съдии, израилевите мъже се бяха провалили в отредената си от Бога водаческа функция. Това принуди Бога да предприеме нещо извънредно и необичайно – той издигна една жена, Девора, като съдия над Израил. Издигането на тази жена коренно промени ситуацията в Израил – стих. 4-5.

- В. Израилтяните извикаха към Господа (стих 3а) и Той издигна пророчицата Девора като съдия над Израил. Тя седеше под Деворината палма и израилевите синове се изкачваха при нея за съд (стих. 4-5).
- Г. В Библията подобаващата жена се покорява на Бога и пази Неговата наредба. Това е позицията, която Израил трябваше да заеме пред Бога като неин Цар, Господар, Глава и Съпруг. Но Израил наруши Божията наредба, напусна позицията си на Божия съпруга и изостави Бога, за да се покланя на стотици идоли. В резултат на това Израил изпадна в окаяно състояние:
1. Самсон беше назирей още от утробата на майка си и остана такъв през целия си живот. Назиреят беше длъжен да остави косата си да расте, което означава, че той трябваше да остане подчинен на Господното главенство, в което се крие сила – Чис. 6:5; Съд. 16:17; 1 Кор. 11:3-6, 10, 15.
 2. Но Далила му досаждаше с думите си всеки ден и го измъчваше да ѝ каже къде се крие силата му, така че „душата му се притесни до смърт“ (Съд. 16:16). В резултат на изтощителните тактики на Сатана, Самсон падна в неговия капан, Далила обръсна косата му и филистимците го плениха. По този начин Самсон изгуби назирейското си посвещение, силата си, свидетелството на освещението и Божието присъствие (Дан. 7:25).
 3. Онези, които приемат чуждото и неправилно учение, че вярващите не бива да се покоряват на определените от Бога представителни власти, биват покварени от това учение. Ние (и особено омъжените сестри сред нас – Еф. 5:22-24) трябва да имаме покорен дух, положение, атмосфера и намерение. Ако сте такива, ще получите голямо благословение както сега, така и в бъдеще.
- Д. Ако прочетем песента на Девора в 5-та глава на Съдии, ще видим, че Девора беше пълна със способност, умение, прозорливост и предвидливост. Въпреки това тази превъзходна и способна личност беше много покорна. Бог я направи водач, но тя съхрани подобаващия ред и прие Варак за свое покритие – 4:6-9; вж. 1 Кор. 11:3-6, 10.
- Е. Девора осъзна, че се нуждае от мъж, който да бъде нейно покритие. Както казва Павел в 1 Коринтяни 11:3: „Глава на всеки мъж е Христос, а глава на жената е мъжът, глава пък на Христос е Бог“.
- Ж. Когато тази превъзходна, необикновена жена застана начело в практикуването на женско покорство към мъжа, цялата страна навлезе в превъзходен и подобаващ ред. Всички водачи застанаха начело и бяха последвани от народа и по този начин се образува войска. Всички се завърнаха към подобаващата си позиция пред Йехова.
- З. Затова Девора каза в песента си: „Затова, че в Израил водителството взеха военачалниците, / затова, че народът се предаде доброволно, / хвалете Господа... Тогава слязоха, остатъкът от народа срещу благородните; / Господ слезе за мен срещу могъщите“ – Съд. 5:2, 13.
- И. Първата и най-главна функция на сестрите в църквата е да се покоряват. Ако сестрите научат този урок, църквата ще бъде силна, обогатена и обновена:
1. За да бъдем покорни, ние се нуждаем от снабдяването на живота, от наслаждението на благодатта, от работата на кръста и от отричане от себе си.
 2. Онези, които са изпълнени с Христос, са изпълнени с покорство. Господ, Който беше покорен през целия Си живот, ни е дал Своя живот на покорство и послушание – Фил. 2:5-11; Евр. 5:7-9.
 3. Фактът, че сестрата се омъжва за брата, означава, че тя е готова да представи себе си и каже: „Аз съм готова да се покоря“. Ако сестрата никога не е имала в сърцето си намерението да се покори на мъжа, за когото иска да се омъжи, тя не бива да става негова жена и не бива да се омъжва за него – Еф. 5:22-23; 1 Петр. 3:1-6.

III. Дебора се издигна не само като съдия над Израил, но и като майка в Израил – Съд. 5:7:

- А. Когато практическят църковен живот достигне върха си, във всяка църква трябва да има истински майки. В Римляни 16:13 Павел казва: „Поздравете избрания от Господа Руф и неговата майка, която е и моя“:
1. Апостол Павел се нуждаеше от майка. Всички, които носят бремето за Господното служение, се нуждаят от някоя сестра като своя майка; в противен случай, те биха били тъжни. Всички ние се нуждаем от грижата на духовни майки; тяхната грижа за нас е наша истинска храна и наша истинска защита.
 2. Фактът, че Павел имаше духовна майка, показва, че светиите в църковния живот в Рим бяха получили живот чрез разпятието и възкресението на Христос. Най-добрият начин да получим живот е като следваме примера на Павел, който реши да не знае нищо друго, освен всесъдържащия Христос, и то разпънат – 1 Кор. 2:2.
- Б. Евангелието от Йоан е книга, посветена на живота, но не на природния живот, а на предадения и преобразен живот. Първоначално Йоан не беше син на Мария, а Мария не беше майка на Йоан, но чрез животоосвобождаващата смърт на Христос, чрез Неговото животораздаващо възкресение и чрез Неговия жизнен съюз с тях, Неговият възлюбен ученик можа да стане едно с Него и да се превърне в син на Неговата майка, а тя от своя страна стана майка на Христовия възлюбен ученик – 19:26-27.
- В. Нашето първо взаимоотношение е в плътта, а второто – в духа, тоест в предадения живот. Понеже ние имаме второто рождение (3:6), ние със сигурност имаме второто взаимоотношение, второто семейно взаимоотношение с истинските сестри и истинските майки.
- Г. Ако сестрите упражняват своя дух на молитва и вяра, за да бъдат истински майки (2 Кор. 4:13), те ще осъзнаят колко са егоистични и колко много се намират в себе си. Наличието на добри деца в духа ще ги изобличи до краен предел. Освен това сестрите ще пораснат и ще узреят в живота чрез грижата си за духовни деца.
- Д. Ако сестрите обичат Господа и са сериозни по отношение на църковния живот в Господното възстановяване, те трябва да считат себе си за служещи болногледачки, като църковни болногледачки, които се грижат с майчинска грижа в църквата като в истинска болница. Всички сестри трябва да служат чрез молитва и да бъдат любящи майки чрез най-превъзходния път на любовта, за да помагат на нуждаещите се и на помладите в техния духовен и църковен живот. Това е най-добрият начин за получаване на благословието, растежа, духовността и истинското наслаждение на Господа – Римл. 16:1-2, 13; Ис. 66:12-13; 1 Кор. 12:31b; 13:4-7.

IV. В Библията се казва, че по онова време сред Божия народ се вземаха „велики сърдечни решения“ и имаше „велики сърдечни размисли“ – Съд. 5:15-16:

- А. Да вземем велико решение означава да вземем твърдо решение, а да имаме велики размисли означава да сформираме план да живеем за Господа и да Го живеем в себе си за Неговото настоящо възстановяване в изграждането на Неговото Тяло, подготовката на Неговата невяста и въвеждането на Неговото царство в неговото проявление – 2 Кор. 5:14-15; Римл. 14:7-9; Откр. 19:7-9.
- Б. Когато през 1943 г. японската военна полиция тормозела брат Лий, Господ му дал един сън, в който той видял един изгрев, като съмването на зората, с една широка магистрала, която била много светла, права и се простирала безгранично. Това е широката магистрала, изгряващото слънце и безграничното бъдеще на Господното възстановяване – вж. Пр. 4:18.
- В. Трябва да се молим и да се стремим да бъдем като хората, които Дебора описва в славния завършек на песента си: „А онези, които Те обичат, да бъдат като слънцето, / когато изгрява в силата си“ – Съд. 5:31:

1. Когато слънцето изгрява в силата си, то свети ярко, блестящо и славно. Ако всички църкви преживяват великите решения, размисли и изгрева, за да светят като слънцето, те със сигурност ще се наслаждават на Господа като своя победа.
2. Победителите, които са реконституирани и преустроени с изцеляващия Христос като Слънцето на правдата, ще блеснат като слънцето в царството на своя Отец – Мал. 4:2; Лк. 1:78-79; Мт. 13:43.